DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy obwodowej w Biłgoraju.

№ X.

wydany i rozesłany 1 września 1916.

Prenumerata kwartalna 3 kor.

Treść: 132. Inspekcya obwodu przez J. E. c. i k. wojskowego Gubernatora.—133. Ustanowienie ławników honorowych dla Sądów pokoju.—134. Rozporządzenie c. i k. Jen. Gub. wojsk. dotyczące wykonania monopolu spirytusowego i wódczanego.—135. Rozp. c. i k. Jen. Gub. wojsk. dotyczące zaprowadzenia paszportów dla zwierząt.—136. Rozp. c. i k. Jen. Gub. wojsk. dotyczące zwalczania wścieklizny. — 137. Obwieszczenie o zajęciu lnu, przędziwa i płótna. — 138. Ceny maksymalne na wełnę owczą.—139. Ogłoszenie o urządzeniu urzędu pośrednictwa pracy.—140. Obwieszczenie o dobrowolnem zgłaszaniu się rzemieślników do natychmiastowego objęcia pracy w Monarchii austro.-węg. — 141. Obwieszczenie o zajęciu łoju, kości i t. p. — 142. Obwieszczenie o zajęciu wszystkich gatunków futer i skór. — 143. Obwieszczenie w sprawie obrotu płodami rolnymi i przetworami młynarskimi. — 144. Obwieszczenie o uregulowaniu zużycia zboża i wyrobów młynarskich. — 145. Organizacya Rady obwodowej przy Oddziale rolniczym Komendy obwodowej w Biłgoraju. — 146. Zasiłki dla członków rodzin cywilnych robotników i cywilnych woźniców obozowych. — 147. Obwieszczenie w sprawie użycia mieszkańców okupowanego obszaru do prowizorycznej służby przy straży skarbowej.—148. Ostrzeżenie.—149. Ogłoszenie.—150. Obwieszczenie.—151. Paszporty do podróży i karty tożsamości osoby.—152. Ogłoszenie.—153. Zajęcie dzwonów.—154. Wyroki.

E. Nr. 12456. 132.

Inspekcya obwodu przez J. E. c. i k. wojskowego Gubernatora.

Jego Excellencya c. i k. Wojskowy Gubernator Jenerał Zbrojmistrz Kuk odbył dnia 25. sierpnia podróż inspekcyjną do Biłgoraja.

Jego Excellencya polecił mi ogłosić publicznie swoje uznanie za spostrzeżony stan obwodu Biłgorajskiego i swoją podziękę za przyjęcie w Biłgoraju.

Ze swej strony poczuwam się do obowiązku wyrazić podziękowanie i uznanie Magistratowi miasta Biłgoraja za przygotowanie przyjęcia wysokich odwiedzin oraz podziękować najuprzejemniej Przedstawicielom Obwodowego Komitetu ratunkowego, Zarządowi Ordynacyi Hr. Zamoyskich, Reprezentantom Przełożeństw wyznaniowych i Władz cywilnych za współudział w uroczystem przyjęciu Jego Excellencyi.

C. i k. Komendat obwodu:

Karol Roller pułkownik m. p.

Prez. 156/16 133.

Ustanowienie ławników honorowych dla Sądów pokoju.

Z powodu wprowadzonej rozporządzeniem Najw. Komendy Armii reorganizacyi sądowej a w jej następstwie zwiększonego zakresu działania Sądów Pokoju okazała się potrzeba pomnożenia liczby ławników.

W tym celu zamianowała c. i k. Komenda obwodowa obok istniejących już ławników płatnych—honorowych ławników a to:

dla Sądu Pokoju w Biłgoraju:

p. p. Władysława Nowakowskiego
Jana Budzyńskiego
Konrada Niedziałkowskiego
Franciszka Kłoska — wszystkich z Biłgoraja

dla Sądu Pokoju w Józefowie:

p. p. Szymona Maśka z Józefowa
Stanisława Domańskiego z Hamerni
Józefa Bzdziucha z Majdanu Sopockiego

dla Sądu Pokoju w Krzeszowie:

Jana Mateja } z Potoka
Jana Golika }
Stanisława Chudego z Gozda Lipińskiego

dla Sądu Pokoju w Tarnogrodzie:

Kazimierza Tutka
Wojciecha Larwińskiego
Mikołaja Rogala
Macieja Bartosika — wszystkich z Tarnogroda.

134.

Rozporządzenie Wojskowego Jenerał Gubernatora z dnia 23. lipca 1916,

dotyczące wykonania monopolu spirytusowego i wódczanego.

Na podstawie §§ 2, 5 i 20 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 23. kwietnia 1916 Nr. 55 dz. rozp. zarządza się co następuje:

§ 1. Wyjątki z pod monopolu przywozu.

Z pod monopolu przywozu (§ 1 rozp. Naczelnego Wodza Armii) wyjętą jest wódka, wprowadzona z Monarchii austro - węgierskiej, wyrobiona z owoców lub domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak etc.) jak również wódka wyrobiona na terenie okupowanym z owoców. Wprowadzona z pod monopolu wyjęta wódka podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z należytością cłową, i wynosi przy stopniowości do 50 stopni Tralesa 50 % stopy cłowej, a przy wyższej stopniowości 75 % stopy cłowej. W tej opłacie objęte są rządowe opłaty komisowe.

§ 2. Ograniczenia sprzedaży do towarów monopolowych względnie przywiezionych.

Osoby upoważnione w myśl § 4 rozp. Naczelnego Wodza Armii do sprzedaży spirytusu lub wódki mogą sprzedawać tylko taki spirytus lub wódkę, które są wyjęte według § 1 z pod monopolu przywozu albo zostały nabyte od c. i k. Zarządu wojskowego lub też zostały wyrobione ze spirytusu lub wódki nabytych od c. i k. Zarządu wojskowego.

§ 3. Ustanowione przez c. i k. Zarząd wojskowy ceny nabycia i oddania spirytusu i wódki, ceny sprzedaży.

Producent odstępuje c. i k. Zarządowi wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie

surowym po 17 ' 5 halerzy, w stanie oczyszczonym po 20 hal. od jednego stopnia wiadrowego alkoholu. Ilość i stopniowość oddannego płynu ustała się urzędownie w miejscach oddania, wyznaczonych przez c. i k. Zarząd wojskowy dla każdego producenta.

C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje handlarzom spirytus lub wódkę po cenie, którą ustali Komenda okręgowa, zależnie od odległości siedziby handlarza od miejsca oddania w ten sposób, aby prowizya należąca się handlarzowi nie wynosiła więcej, jak 5 % ceny sprzedaży. Cena sprzedaży ma być uiszczoną w monecie złotej, która przyjęta będzie według ogłoszonej każdorazowo jej wartości przyjęcia.

Cena sprzedaży wynosi 1 koronę 07 $^1/_2$ halerza od jednego stopnia wiadrowego alkoholu.

Ta cena sprzedaży nie ma zastosowania do wódki, wyjętej według § 1 z pod monopolu przywozu, jak również do wódki, wyrobionej z nabytego od c. i k. Zarządu wojskowego spirytusu z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak etc.)

§ 4. O warunkach odbioru, oddania i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów uskuteczniają tylko organy upoważnione do tego na podstawie dekretów, wydanych przez c. i k. Zarząd wojskowy.

Handlarzom odstępuje się spirytus lub wódkę tylko w stanie oczyszczonym o sile 50 lub 95 % alkoholu w ilościaah co najmniej jednego wiadra (12.299 litrów) i to w opieczętowaniach i w etykiety zaopatrzonych flaszkach o pojemności $^1/_{40}$, $^1/_{20}$ lub $^1/_4$ wiadra albo też w opieczętowanych beczkach lub innych naczyniach.

Oddanie do handlu uwidacznia się na flaszkach, beczkach, i innych naczyniach za pomocą etykiet i pieczęci, według formularzy dołączonych jako załącznik.

Przy sprzedaży muszą być ceny, po których się sprzedaje spirytus lub wódkę wyraźnie oznaczone na odnośnem naczyniu. Przy wyszynku uwidacznia się przez przybycie w lokalu szynkowym cenę za każdą ósmą część litra względnie za naczynie o mniejszej pojemności, w którem szynkuje się wódkę.

§ 5. O transporcie.

Każdemu transportowi spirytusu lub wódki powinno towarzyszyć urzędowe poświadczenie, że dokonywa się on albo w wykonaniu prawa monopolowego albo za zezwoleniem c. i k. Zarządu wojskowego.

Wyjęte z pod tego przepisu są transporty:

1) likieru, rosolisu, rumu, koniaku etc. (§ 1 i 3 ustęp końcowy),

2) spirytusu lub wódki oddanych już do handlu przez c. i k. Zarząd wojskowy (§ 4 ustęp 2).

§ 6. O obowiązkach gorzelń, rafineryi i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki mają przestrzegać przepisy i wskazówki, które wyda każdocześnie c. i k. Zarząd wojskowy co do sposobu wyrobu i obrotu, w sprawie napełnienia i rozlewania w naczynia, w sprawie oddawania i przyjęcia spirytusu lub wódki, wreszcie w sprawie obowiązku wykazywania się.

§. 7. O koncesyi do sprzedaży.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką upoważnia do nabywania i sprzedaży tych płynów w tych flaszkach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd wojskowy (§ 4 ustęp 2).

Koncesya na wyszynk upoważnia do nabywania tych płynów we wszystkich naczyniach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd wojskowy oraz do sprzedaży w naczyniach niezamkniętych (§ 8 rozp. Naczelnego Wodza Armii).

§ 8. O kontyngencie dostawy.

Przedsiębiorcy zajęci wyrobem spirytusu lub wódki mają w terminie ogłoszonym przez Komendę okręgową podać roczną ilość ich wyrobu w najbliższej kampanii.

Po otrzymaniu tego doniesienia zawiadamia Komenda okręgowa w ciągu miesiąca na zarządzenie Wojskowego Generał Gubernatorstwa przedsiębiorców o ilościach spirytusu lub wódki, które w odnośnym czasokresie ruchu będą przyjęte.

Przedsiębiorstwa, które dostarczyły w ciągu kampanii poniżej 90 % tej ilości, którą dostarczyć były winne dla c. i k. Zarządu wojskowego, mogą być przez Komendę okręgową zamknięte o ile nie udowodnią, że dostarczenie odpowiadającej zgłoszeniu ilości było niemożliwem.

Ten paragraf nie ma zastosowania do wódki wyrobionej z domieszką substancyi roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak etc.) jak również do wódki owocowej.

§ 9. Spirytus denaturowany.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do przywozu i sprzedaży denaturowanego spirytusu.

§ 10. Postanowienie przejściowe.

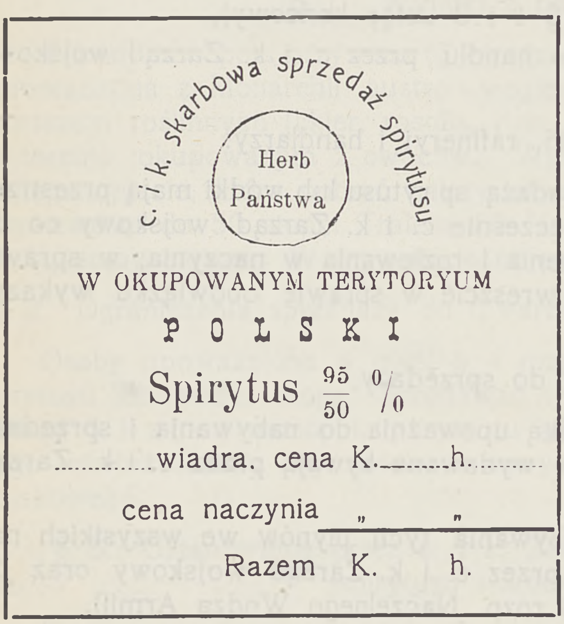
Do dnia 1. października 1916 mogą być zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w dniu obwieszczenia niniejszego rozporządzenia na składzie u przedsiębiorców zajmujących się wyrobem spirytusu lub wódki, oddane do handlu w stanie oczyszczonym po cenie oddania (§ 3 ustęp 2) albo też na podstawie każdorazowego pozwolenia wojskowego Gen. Gubernatorstwa i w stanie surowym wytrzymującym próbę 9 : 10 jeżeli zostanie uiszczoną od sprzedanej ilości opłata w wysokości 75 halerzy od jednego stopnia wiadrowego alkoholu.

Gena musi być uiszczoną w monecie złotej, którę przyjmie się według wartośc przyjęcia każdorazowo ogłoszonej.

§ 11. Wejście w życie.

Postanowienia §§ 1, 2, 3, 6, 9 i 10 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia, zaś §§ 4, 5, 7 i 8 z dniem 1. października 1916 r.

Załącznik A.

(Stampilia)

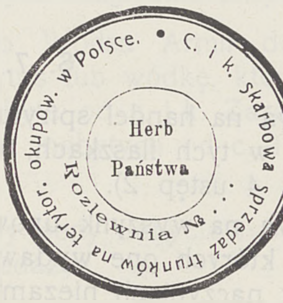
C. i K.

ROZLEWNIA

SPIRYTUSU

№..................

w ....

135.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 18-go czerwca 1916 r.

Zaprowadzenie paszportów dla zwierząt na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Na mocy § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 i na podstawie przepisów V rozdziału rosyjskiej ustawy sanitarnej (Tom XIII. rosyjskiego zbioru praw, wydanie z 1905 r.) i przepisów ustawy gminnej, obowiązującej w Królestwie Polskiem, zarządzam jak następuje:

§ 1. Paszporty dla zwierząt.

Na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego każda sztuka bydła rogatego, każda owca, koza, świnia, każdy koń, osioł i muł bez względu na wiek muszą być zaopatrzone w paszport zwierzęcy, jeżeli się je prowadzi:

a) na targ, przetarg, wystawę lub do przeglądu;

b) na rzeź;

c) przeprowadza do innej miejscowości na stały pobyt;

d) przewozi koleją lub okrętem.

§ 2. Pojedyncze paszporty zwierzęce.

Dla zwierząt wymienionych w § 1. należy wystawiać w zasadzie oddzielne paszporty.

Dla sysaków, znajdujących się przy swych matkach, wystarcza uwaga uwidoczniona na paszporcie matki.

Dla owiec, kóz i świń dopuszczalne są paszporty zbiorowe wtedy, kiedy się rozchodzi o zwierzęta tego samego właściciela i tego samego gatunku (owce, kozy, albo świnie), które zakupione zostały na rzeź i mają być pędzone do jednej i tej samej rzeźni.

§ 3. Wyjątki.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do zwierząt, będących własnością rządu albo osób, należących do armii w polu lub do wojskowego zarządu.

§ 4. Organa powołane do wystawiania paszportów.

Paszporty zwierzęce mają wydawać naczelnicy gmin, (wójtowie) względnie sołtysi; za zezwoleniem jednak c. i k. Komendy obwodowej można powierzyć tę czynność także godnym zaufania specyalnym organom (oglądaczom zwierząt, pisarzom gminnym). Osobom trudniącym się handlem bydła, rzeźnictwem lub masarstwem wystawiania paszportów zwierzęcych powierzać nie wolno.

§ 5. Formularze paszportowe.

Paszporty zwierzęce muszą być pisane na formularzach, sporządzonych według dołączonego wzoru (załącznik 1), które gmina pobierać będzie w formie zeszytów, zawierających po 100 blankietów, w dotyczącej Komendzie obwodowej, płacąc po 1 koronie 50 halerzy za jeden zeszyt.

§ 6. Oglądanie zwierząt przed wystawianiem paszportu.

Wystawianie paszportu musi poprzedzić zbadanie stanu zdrowia zwierzęcia przez ustanowionego w tym celu przez gminę, a przez Komendę obwodową zatwierdzonego, odpowiednio uzdolnionego oglądacza zwierząt.

Stosownie do rozciągłości danej gminy, względnie miejscowości należy ustanowić odpowiednią ilość takich znawców. Znawcy, jeżeli nie są równocześnie upoważnieni do wydawania paszportów zwierzęcych, mają na podstawie dokonanego zbadania zwierzęcia wystawić osobne świadectwo oględzin zwierzęcia (załącznik 2). Świadectwa te muszą być dołączone (przytwierdzone) do juxty odpowiedniego paszportu.

§ 7. Paszportu nie wolno wystawiać:

a) jeżeli przy oględzinach dostrzeżone zostaną u zwierzęcia objawy jakiejś zarazy;

b) jeżeli organ upoważniony do wystawiania paszportów dowie się o wybuchu w miejscu jakiejś zarazy (pryszczyny, księgosuszu), o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia zwierzęcia w dotyczącem obejściu, o ile chodzi o zwierzęta, ulegające danej zarazie i to tak długo, dopokąd Komenda obwodowa nie wyda innych zarządzeń;

c) jeżeli władza osobnem zarządzeniem zabroniła wydawania paszportów dla zwierząt danego gatunku i pochodzenia.

§ 8. Wystawianie paszportów i manipulacya.

Wszystkie rubryki paszportu muszą być wypełniane atramentem lub atramentowym ołówkiem jak najdokładniej i czytelnie w języku polskim. Datę i ilość zwierząt należy wpisać nie tylko liczbami arabskiemi, ale także słowami.

Paszporty należy zaopatrywać liczbami bieżącemi, a obok siebie będące formularze w zeszycie paszportowym wypełniać równobrzmiąco. Formularz z lewej strony ma się pozostawić w zeszycie, zaś formularz z prawej strony odciąć od juxty przez perferowany napis „Paszport zwierzęcy c. i k. Jen. Gub. Lublin“, zaopatrzyć go w podpis i pieczęć miejscowości względnie organu upoważnionego do wystawiania paszportów i wręczyć stronie.

Wpisów w paszportach i juxtach nie wolno poprawiać. Wszelka poprawka, choćby nawet urzędowa, jest pod odpowiedzialnością tak wystawiającego jak i strony najsurowiej zakazana.

§ 9.

Organa powołane do wydawania paszportów zwierzęcych obowiązane są zeszyty paszportowe należycie przechowywać i są odpowiedzialne za wszelkie nadużycie i za każde niedbalstwo przy manipulacyi nimi.

Zużyte zeszyty juxt należy przechowywać u naczelnika gminy, ewentualnie sołtysa albo u organu upoważnionego do wydawania paszportów, przez przeciąg roku od ostatniego wpisu.

§ 10. Czasokres ważności paszportu.

Paszporty zwierzęce są ważne przez 8 dni, licząc od daty wystawienia paszportu.

§ 11. Niedokładności paszportu zwierzęcego.

Brak paszportu, jak również omyłki lub poprawki uskutecznione w paszporcie, a zwłaszcza mylki dotyczące ilości i szczegółowych znaków zwierząt powodują wykluczenie takich zwierząt od targów, przeglądów, transportów koleją lub okrętem. Gdzie zwierzęta takie napotkane zostaną, muszą być poddane oględzinom weterynaryjnym na koszt właścicieli i tylko wtedy, jeżeli się je uzna za zdrowe i niepodej-

rzane co do pochodzenia należy zezwolić na odprowadzenie ich do miejsca pochodzenia, po zaopatrzeniu w przepustkę, w której podać należy przebieg zdarzenia. — W razie przeciwnym należy wydać zarządzenia odpowiednie do okoliczności.

§ 12. Klauzula sprzedaży.

Jeżeli zwierzę zostanie na targu sprzedane, komisya targowa jest obowiązaną wypełnić klauzulę sprzedaży, znajdującą się na odwrotnej stronie paszportu. Jeżeli atoli zwierzę zmienia miejsce stałego pobytu przez sprzedanie, klauzulę sprzedaży ma wystawić i podpisać wydający paszport w dotychczasowem miejscu pobytu.

Kupno i sprzedaż zwierząt bez paszportu jest zakazane, jeżeli zwierzę zmienia przytem miejsce stałego pobytu.

§ 13. Opłaty.

Wystawiający paszporty zwierzęce upoważniony jest do pobierania od stron przy wystawianiu paszportu, następujących opłat:

a) za paszport dla konia, osła, muła, zwierzęcia rogatego i świni 50 h.;

b) za paszport dla jednej owcy, kozy i cielęcia 20 h.;

c) za paszport zbiorowy dla owiec i kóz 2 K.; dla świń wedle ilości sztuk, licząc po 40 h. od jednej świni. Za zwierzęta cyckowe (sysaki) w towarzystwie matki nie należy pobierać żadnych opłat;

d) za napisanie klauzuli sprzedaży płacić ma sprzedawca 20 h. od jenego konia, osła, muła, bydlęcia rogatego i świni; 10 h. od owcy, cielęcia i kozy.

Prócz tych należytości ani oglądacz zwierząt, ani wystawiający paszporty nie może pobierać od stron za swe czynności żadnych innych wynagrodzeń.

§ 14. Przeznaczenie opłat.

W każdą sobotę, a najpóźniej z końcem każdego miesiąca wystawiający paszporty obowiązanym jest pobrane kwoty po ich dokładnem obliczeniu, złożyć u naczelnika gminy względnie sołtysa. Juxty paszportowe służą za dowód ile pobrano pieniędzy. Z pieniędzy tych mają być pokryte w pierwszej linii koszta zakupna blankietów paszportowych, pozostała reszta służy na pokrycie wynagrodzenia oglądaczy zwierząt, ich zastępców ewentualnie organu piszącego paszporty, względnie przypada na rzecz miejscowej kasy.

§ 15. Postanowienia karne.

Wykroczenia przeciw temu rozporządzeniu, jak fałszowanie paszportów zwierzęcych i wszelkie inne przeciwne przepisom manipulacye nimi karane będą przez Komendę obwodową na mocy § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29-go listopada 1915 r.. Dz. rozp. Nr. 46 grzywną do 2.000 K. względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny.

§ 16. Kontrola nad wykonywaniem rozporządzenia.

Nad ścisłem wykonywaniem tego rozporządzenia czuwać mają organa c. i k. Zarządu wojskowego (c. i k. wojskowa policya, żandarmerya, straż skarbowa) i organa gminne.

Załącznik 1. do § 5. Rozporządzenia dotyczącego zaprowadzenia paszportów zwierzęcych.

Liczba protokołu ....

Juxt paszportu zwierzęcego.

Niniejszem zaświadcza się, że niżej opisane zwierzę (ta) prowadzone na targ (chów, rzeź) do ....

....

przez ....

....

jest (są) własnością ....

....

ze wsi ....

gminy ....

obwodu ....

Opis zwierzęcia (zwierząt).

1. Ogólna ilość zwierząt i gatunek ....
2. Płeć ....
3. Maść ....
4. Wiek ....
5. Znaki szczegółowe ....

Wystawiono dnia .... 191....

Podpis wystawiającego:

....

PASZPORT ZWIERZĘCY C. I K. JEN. GUB. LUBLIN.

L. protok. .... Miejscowość ....

Gmina ....

Obwód ....

Paszport zwierzęcy.

Niniejszem zaświadcza się, że niżej opisane zwierzę (ta) prowadzone na targ (chów, rzeź) do ....

przez ....

jest (są) własnością ....

....

ze wsi ....

gminy ....

obwodu ....

że nie jest (są) podejrzane ze względu na choroby zaraźliwe, że pochodzi (ą) z miejscowości i zagrody, w której nie panuje i nie panowała żadna zaraza między tego rodzaju zwierzętami w przepisanym czasokresie i że wolno je wyprowadzić z dotychczasowego miejsca pobytu.

Opis zwierzęcia (zwierząt).

1. Ogólna ilość zwierząt i gatunek ....
2. Płeć ....
3. Maść ....
4. Wiek ....
5. Znaki szczegółowe ....

Paszport ten wydano dnia .... 191.... i ważny jest na 8 dni, licząc dzień wystawienia za pierwszy.

Pieczęć urzędowa z nazwą miejscowości.

Podpis wydając. paszport:

....

Czytaj na odwrotnej stronie paszportu!

Odwrotna strona paszportu.

Jeżeli zwierzę zostanie sprzedane należy wypełnić i podpisać poniższą klauzulę:

Potwierdza się, że zwierzę (ta) opisane w tym paszporcie kupił ....

....

od ....

na targu (w domu) w miejscowości ....

i prowadzi na chów (na rzeź) do ....

.... dnia .... 191 ....

Pieczęć urzędowa.

Komisya targowa (wystawiający paszport):

....

UWAGA:

1. Opłata za wystawienie pojedynczego paszportu dla konia, osła, muła, buhaja, wołu, krowy, jałówki i świni wynosi 50 h., a dla cielęcia, owcy lub kozy 20 h.
2. Za paszport zbiorowy bez względu na ilość sztuk 2 K.
3. Za napisanie i potwierdzenie klauzuli sprzedaży zwierzęcia należy opłacać od sztuki konia, osła, muła, buhaja, wołu, krowy, jałówki i świni po 20 h.; od cielęcia, owcy, kozy i prosięcia cyckowego po 10 h.
4. Pobieranie wyższych należytości jest surowo zakazane.
5. Ilość zwierząt i daty należy pisać liczbami i słowami.
6. Robienie jakichkolwiek poprawek na paszporcie w rubrykach 1, 2, 3, 4 i 5 jest surowo zakazane.
7. Zbyteczne wyrazy tak w paszporcie, jak klauzuli dla zwierząt sprzedanych, należy wykreślić.
8. Niedokładność w opisie i mylne podanie ilości zwierząt, oraz brak paszportu pociągnie za sobą zatrzymanie zwierzęcia (ąt) i surowe kary.

Załącznik 2. do § 6. Rozporządzenia dotyczącego zaprowadzenia paszportów zwierzęcych.

L. bież. ....

Wałach, ogier, klacz, źrebię, krowa, jałówka, wół, buhaj, cielę, świnia, owca, koza, maści ....

lat (miesięcy) .... licząca,

własność ....

z zagrody Nr. .... niepodejrzane.

U W A G A :

Każde zwierzę należy jak najdokładniej opisać, podając maść, znamiona i wiek zwierzęcia, dalej imię i nazwisko właściciela, Nr. domu, oraz ilość zwierząt. Jeżeli oglądacz zwierząt jest równocześnie wystawiającym paszporty, wystawianie poświadczenia oględzin jest zbyteczne.

Zbędne wyrazy przekreślić !

L. bież. ....

Poświadczenie oględzin zwierzęcia.

Dnia dzisiejszego zwierzę (wałacha, ogiera klacz, źrebię, krowę, woła, jałówkę, cielę, buhaja, świnię, owcę, kozę) maści ....

.... licząca (ego, e) lat (miesięcy) .... własność ....

....

z zagrody Nr. .... dokładnie oglądnąłem i uznałem za niepodejrzane.

Ponieważ ani w zagrodzie ani w miejscowości, z której zwierzę to pochodzi, nie panuje żadna choroba zaraźliwa, mogąca się udzielić tego rodzaju zwierzętom, paszport dla tego zwierzęcia może być wystawiony.

.... dnia .... 191...

Pieczęć urzędowa oglądacza.

Oglądacz zwierząt:

....

§ 17. Wejście w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

C. i k. Jenerał Gubernator wojskowy:

Karol Kuk, w. r.

zbrojmistrz polny.

136.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 8 sierpnia 1916 r. H. Nr. 49265/16.

Zwalczanie wścieklizny.

§ 1. Wszystkie psy liczące ponad 8 tygodni mają w gminach wójtowie, w miastach magistraty utrzymywać w ewidencyi z wymienieniem nazwiska i zawodu właściciela, oraz opisem maści, gatunku, rodzaju i przeznaczenia psa.

§ 2. Psy, o ile nie znajdują się w miejscu zamkniętem, mają być trzymane dniem i nocą na łańcuchu, albo muszą być zaopatrzone w kaganiec, uniemożliwiający kąsanie. Przymus kagańcowy odnosi się także do psów prowadzonych na linewce.

§ 3. Do lokali publicznych (kawiarń, restauracyj, lokali urzędowych) tudzież miejsc, w których gromadzi się większa ilość ludzi (parki miejskie, miejsca wycieczkowe i t. d.) nie wolno psów pod żadnym warunkiem ze sobą wprowadzać.

§ 4. Wypuszczanie kotów poza obręb zabudowań i podwórzy jest zabronione.

§ 5. Psy chodzące samopas, oraz te, co do których powyższe przepisy nie są przestrzegane, mają być przez rakarza, a gdzie takiego niema, przez organa bezpieczeństwa publicznego zabijane, albo jeżeli to jest łatwe i bez narażenia się na niebezpieczeństwo możliwe, wyłapywane.

Psy schwytane należy zabić po upływie 24 godzin, o ile w tym terminie właściciel psa nie zawiadomi o wniesieniu prośby o jego wydanie (§ 6.), nie zobowiąże się do ponoszenia kosztów przechowania, pielęgnowania i wyżywienia psa i nie złoży na ten cel odpowiedniej kaucyi. Zabicia psa należy wtedy zaniechać, jeżeli chodzi o psy młode, silne, mierzace w łopatce conajmniej 56 cm. wysokości i nie wykazujące żadnych widocznych wad. W takim wypadku należy o tem zawiadomić Komendę obwodową, która po uprzedniem zbadaniu psa przez obwodowego lekarza weterynaryjnego, zarządzi odesłanie go do uzupełniającego zakładu psów wojennych w Puławach, lub też jego zabicie.

Właściciel, którego pies został schwytany i zabrany dla celów wojskowych, nie może rościć sobie żadnego prawa do odszkodowania.

Koty wałęsające się poza obrębem zabudowań i podwórzy należy zabijać.

§ 6. Wydanie schwytanych psów może nastąpić tylko wyjątkowo, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, za zezwoleniem c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego i to, pod warunkiem, że pies przez czas, który oznaczy weterynaryjny lekarz obwodowy, będzie na koszt właściciela trzymany pod strażą i weterynaryjną obserwacyą, oraz że przeciw wydaniu nie przemawiają żadne inne powody.

Niezależnie od ewentualnego ukarania właściciela po myśli § 11., można wydanie psa uczynić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na cele dobroczynne.

Aż do zabicia względnie rozstrzygnięcia podania o wypuszczenie, należy schwytane psy trzymać w stosownem miejscu, w odosobnionych klatkach, lub tak je uwiązać, aby się wzajemnie nie mogły gryźć i na koszt właściciela odpowiednio je pielęgnować i karmić.

§ 7. Komendy obwodowe są upoważnione do wystawiania wyjątkowych pozwoleń dla psów używanych do strzeżenia, polowania, psów owczarskich i tym podobnych, na podstawie których to pozwoleń psy takie są czasowo zwolnione od przymusu kagańcowego, względnie od przymusu uwięzi.

§ 8. Pozwolenia wyjątkowe są ważne tylko na czas specyalnego użycia psa, a zatem dla psów używanych do strzeżenia, dopokąd znajdują się w ogrodzonych zabudowaniach, ogrodach, podwórzach, składach, z których nie mogą umknąć; dla psów

myśliwskich i owczarskich tylko podczas polowania, względnie użycia w czasie paszenia zwierząt.

§ 9. Sprowadzenie psów na obszar Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego może nastąpić tylko na podstawie udzielonego przez nie zezwolenia.

§ 10. Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wszystkich psów będących prywatną własnością czy to osób cywilnych, czy wojskowych.

§ 11. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez c. i k. Komendy obwodowe według postanowień rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19. lipca 1915, dziennik rozp. L. 30, grzywną do 2000 K, lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 12. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w tutejszym obwodzie i obowiązuje w miejsce zarządzeń wydanych dotychczas przez Komendę obwodową, o ile one nie zawierają dalej idących postanowień.

E. Nr. 11446.

137.

Obwieszczenie

o zajęciu lnu, przędziwa i płótna.

C. i k. Wojsk. Gen. Gub. w Lublinie na mocy reskryptu c. i k. Naczenej Komendy Armii z dnia 13. lipca 1916. M. V. Nr. 37601/P. rozporządzeniem I. Nr. 13763/16. zarządziło zajęcie całego na obszarze Gen. Gub. znajdującego się zapasu lnu, przędziwa i płótna, o ile artykuły te dla celów wojskowych służyć mogą.

Kupno i wysyłka wymienionych zapasów dozwolona jest tylko osobom upoważnionym do tego przez kierownika akcyi wykupna lnu i przędziwa, nadporucznika Juliusza Fiedlera. Otrzymane w tym celu legitymacye muszą być potwierdzone przez c. i k. Komendę obwodową.

Wszelki inny obrót tymi towarami jest wzbroniony.

Każdy winien posiadane zapasy zgłosić w terminie do 15. sierpnia b. r. w dotyczącym posterunku żandarmeryi; dalsze zaś wskazówki co do odbioru i zapłaty przez upoważnionych kupców, zostaną później wydane.

Zapasy nie zgłoszone do 15. sierpnia 1916 ulegną konfiskacie.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą przez c. i k. Komendę obwodową surowo karane.

E. Nr. 11315.

138.

Obwieszczenie

Aby hodowców owiec uchronić przed wyzyskiem ze strony kupców wełny podaje się na skutek zarządzenia wojsk. Gen. Gub. w Lublinie J. Nr. 13350/16 vom 31/7. 1916 ustanowione maksymalne ceny na wełnę owczą.

I. **Wełna strzyżona (także z jagniąt)**	za 1 kg.	
Najprzedniejsza wełna z merynosów	22 kor.	—
Wełna z czesania i z pod zgrzebła AAA/AA	18 „	70 hal.
„ „ „ A/B	16 „	50 „
„ „ „ C	12 „	10 „
Wełna- Zigaya (Wełna D)	10 „	45 „
Raczka (Zackel) Wełna E	8 „	25 „

II. Wełna ze skór, od garbarzy i z owiec martwych.

Jakość AAA do B	14 kor.	30 hal.
„ C	11 „	—
Wełna Zigaya D	9 „	35 „
(Zackel) Wełna E	7 „	26 „

III. Wełna od kuśnierzy.

Jakość AAA do B	8 „	80 „
„ C	7 „	70 „
Wełna Zigaya D	6 „	60 „
(Zackel) Wełna E	4 „	95 „

Przytem zaznacza się wyraźnie, że te ceny stosują się do wełny mytej sposobem fabrycznym, a więc wełny całkowicie oczyszczonej nie zawierającej żadnego brudu i to w miejscowości przy stacyi kolejowej. Za brudy we wełnie i za koszta przewozu do stacyi kolejowej ma prawo kupieć po uwzględnieniu wszystkich okoliczności cenę odpowiednio obniżyć.

139.

E. Nr. 10568.

Ogłoszenie.

o urządzeniu urzędu pośrednictwa pracy w myśl rozp. c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z 6. czerwca 1916. E. Nr. 27595.

Za zgodą Naczelnej Komendy Armii rozporządza się, co następuje:

§ 1. Centralny Urząd pośrednictwa pracy przy Jeneralnem Gubernatorstwie Wojskowem. Obwodowe Urzędy pośrednictwa pracy.

Do prowadzenia pośrednictwa pracy dla c. i k. Obszaru okupowanego istnieje przy Jeneralnem Gubernatorstwie Wojskowem Centralny Urząd pośrednictwa pracy; przy każdej obwodowej Komendzie obwodowy Urząd pośrednictwa pracy.

Komendant obwodowy może ustanowić zarządzeniem, ogłoszonem w Dzienniku urzędowym, zastępców obwodowego Urzędu pośrednictwa pracy w oznaczonych miejscowościach obwodu poza siedzibą Komendy obwodowej. Ci zastępcy zostaną zaopatrzeni w osobne legitymacye.

§ 2. Cel pośrednictwa pracy.

Pośrednictwo pracy ma na celu ustalenie, prowadzenie w ewidencyi i możliwe wyrównywanie pobytu i podaży pracy każdego rodzaju z wyjątkiem robót wojskowych.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy i każdy obwodowy Urząd pośrednictwa pracy prowadzi statystykę robotniczą i udziela wyjaśnień w sprawie poszukiwanych i wolnych miejsc robotniczych. Wyjaśnień dla Komend, władz lub osób prywatnych poza obrębem obszaru okupowanego mogą być udzielane tylko przez Centralny Urząd pośrednictwa pracy.

§ 3. Kompetencya.

Pośredniczenie w pracy, tudzież badanie, ustalenie i ewidencya popytu i podaży pracy w obrębie obwodu, jest obowiązkiem obwodowych Urzędów pośrednictwa pracy.

Sprawy odnoszące się do pośredniczenia w pracy między różnymi obwodami, albo między obszarem okupowanym i obszarami poza jego obrębem, są zastrzeżone Centralnemu Urzędowi pośrednictwa pracy. Pośredniczenia w pracy do obszarów poza obrębem Monarchii i obszaru okupowanego wymagają zezwolenia Naczelnej Komendy Armii.

§ 4. Postępowanie.

Robotnicy, tudzież ci z pracodawców, którzy chcą użyć robotników w Obszarze okupowanym, zgłaszają swą podaż lub swój popyt w okręgowym Urzędzie pośrednictwa pracy swego obwodu.

Pracodawcy, którzy chcą użyć robotników poza obrębem obszaru okupowanego, zgłaszają swe zapotrzebowanie w Centralnym Urzędzie pośrednictwa pracy.

Zgłoszenia, które wpływają do niewłaściwego urzędu, zostaną odesłane dalej do kompetentnego urzędu.

§ 5. Opłaty.

Pośredniczenie w pracy odbywa się dla robotników bezpłatnie, dla pracodawców za opłatą 1 korony od osoby przy pośrednictwie w dostarczeniu personalu domowego zaś 5 kor. od osoby za wszelki inny rodzaj robotników.

Równocześnie został otwarty powiatowy Urząd pośrednictwa pracy, którego kierownictwo powierzono komercyjnemu referentowi c. i k. Komendy obwodowej w Biłgoraju gdzie każdy może otrzymać stosowne wyjaśnienia.

ad. E. Nr. 7197.

140.

Obwieszczenie

o dobrowolnem zgłaszaniu się rzemieślników do natychmiastowego objęcia pracy w Monarchii austro.-węg.

Na mocy rozporządzenia c. i k. Wojsk. Gen. Gub. E. Präs. Nr. 9306 z dnia 12. lipca 1916. mogą, uzdolnieni rzemieślnicy zgłaszający się do natychmiastowego objęcia pracy, otrzymać pod korzystnymi warunkami zajęcie w Monarchii austr.-węg.

Skarb państwa ponosi koszta podróży i utrzymania w czasie jazdy, dostarcza pomieszczenia i żywności w czasie od przyjazdu na miejsce aż do wstąpienia do pracy; niezależnie od tego otrzymają robotnicy od przyszłego pracodawcy odszkodowanie pieniężne za czas wyczekiwania.

Zaznacza się wyraźnie że chodzi tu o uzdolnionych robotników.

Zgłoszenia osobiste przyjmuje referent komercyjny c. i k. Komendy obwodowej w Biłgoraju przy równoczesnem przedłożeniu dowodów uzdolnienia względnie umiejętności pewnego rzemiosła.

E. Nr. 12190.

141.

Obwieszczenie.

C. i k. Gen. Gubernatorstwo w Lublinie zarządziło rozp. z dnia 14./8. 1916 W. A. Nr. 57083 na mocy rozporządzenia N. K. A. M. V. Nr. 10433/V. z 13. lutego, co następuje:

1.) Wszelkie zapasy surowego i topionego łoju, wszelkie kości, tłuszcz z kości z rzeźni cywilnych, oleina, stearyna, odpadki skór do wyrobu kleju zostają zajęte na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego i wszelki obrót tymi przedmiotami jest wzbroniony.

Zajęciu podlegają wszelkie zapasy kości i łoju kościanego tak obecne jak i w przyszłości zebrać się mające.

2.) Łój i tłuszcz kościany i kości zostaną zebrane przez osoby upoważnione do tego przez Wydział Gospodarczy c. i k. Jen. Gubernatorstwa.

Ceny przy odbiorze są następujące:

Łój topiony	K. 5.— za 1 kg.
Łój ziarnisty	„ 2.50 „ „ „

Łój wycięty i otrzewiony . . .	K.	1.50	za 1 kg.
Łój z kości	„	4.—	„ „ „
Oleina	„	5.50	„ „ „
Stearyna	„	8.—	„ „ „
Odpadki skór dla wyrobu kleju .	„	30.—	za 100 „
Kości	„	15.—	„ „ „

3.) Zapasy tłuszczu znajdujące się w mydlarniach i garbarniach również ulegają zajęciu, a materyały potrzebne do dalszego obrotu będą w przyszłości przydzielane przez Jen. Gubernatorstwo.

4.) Wszelkie zapasy wymienionych przedmiotów należy zgłosić we właściwej Komendzie posterunku żandarmeryi do dnia 10. września b. r.

5.) Przekroczenia powyższego rozporządzenia będą karane przez Komendę obwodową nałożeniem kar pieniężnych do 2000 K. lub aresztem do 6 miesięcy, o ile przestępstwo nie podlega karze surowszej. Zapasy kości nie zgłoszone przepadają na rzecz Gen. Gubernatorstwa.

6.) Wszelkie dotychczasowe legitymacye na zakupno i przewóz tych przedmiotów wystawione przez Komendę obwodową zostają unieważnione.

7.) Rozporządzenie to obowiązuje od dnia ogłoszenia.

E. Nr. 11028/I.

142.

Obwieszczenie

o zajęciu wszystkich gatunków futer i skór z sierścią (wełną, włosem), wyprawionych i niewyprawionych, konfekcjonowanych i niekonfekcjonowanych (z wyjątkiem szlachetnych skór futrzanych).

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie, l. J. 14.488 zarządza się jak następuje:

1. Wszystkie gatunki futer i skór z sierścią, (włosem lub wełną) wyprawione i niewyprawione, konfekcjonowane i niekonfekcjonowane — z wyjątkiem szlachetnych skór futrzanych — obojętnie czy takowe u kupców, kuśnierzy, garbarzy, rzeźników, przechowców (w zastawie), u osób prywatnych — z wyjątkiem takich, które osoba odnośna dla osobistego użytku posiada — lub u kogokolwiek w obrębie całego c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego znajdują się lub znajdować się będą, zajmuje się niniejszem i będą takowe dla potrzeb c. i k. wojskowego zarządu użyte.

2. Wszystkie osoby, które wyż wymienione gatunki futer i skór posiadają lub przechowują, obowiązane są natychmiast po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia takowe we właściwej c. i k. Komendzie Obwodowej pisemnie zgłosić.

W zgłoszeniu muszą być wyraźnie podane rodzaj i ilość powyższych gatunków futer i skór, jakoteż i miejsce, gdzie się takowe znajdują. Właściciel (posiadacz) winien zgłoszenie własnoręcznie i czytelnie podpisać. Każdy przybytek w zapasach winno się zgłosić natychmiast a najpóźniej do dni trzech.

3. Zakazuje się i karane będzie każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda wolna sprzedaż, przeniesienie na inne miejsce, ukrycie i każde pozbycie się w jakikolwiek sposób. Nie wolno też kupcom, kuśnierzom i garbarzom takie futra i skóry kupować.

Przekroczenia przeciwko pastanowieniom niniejszego obwieszczenia, karane będą grzywnami do 2000 K. lub karą aresztu do 6 miesięcy. Taksamo karany będzie każdy, który zaniecha' doniesienia c. i k. Komendzie Obwodowej o zapasach niezgłoszonych lub o osobach, który nie dopełniły obowiązku zgłoszenia. Nie zgłoszone zapasy zostaną nadto skonfiskowane. Każdy kto doniesie o zapasach zatajonych, otrzyma wynagro-

dzenie w wysokości 5% wartości szacunkowej całego zapasu. Wynagrodzenie to otrzymać mogą atoli tylko osoby cywilne.

4. Ceny, które za zajęte towary płacone będą przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, zawczasu ustanowione i ogłoszone.

E. Nr. 10777.

143.

Obwieszczenie

w sprawie obrotu płodami rolnymi i przetworami młynarskimi.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie wydało dnia 19. lipca 1916 do L. W. A. 51483/16. następujęce postanowienia:

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916. (dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61.) zarządza się co następuje.

§ 1. Zajęcie.

Zboże i przetwory młynarskie wszelkiego rodzaju ze zbioru 1916 roku, jak też wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów tych produktów, zajmuje się na rzecz zarządu wojskowego.

Zbożem w zrozumieniu tego rozporządzenia są: pszenica, żyto, jeczmień, owies, mieszanka, hreczka i proso.

§ 2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, użytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż zajętych płodów bez pozwolenia Komendy obwodowej są zabronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne. Stosuje się to też do interesów zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ § 11. i 12. wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3. Zajęciu nie podlegają:

u producentów:

a) ziarno potrzebne na zasiew jesienny i wiosenny,
b) ilości potrzebne dla wyżywienia domowników, oficyalistów i czeladzi producenta,
c) ilości potrebne na wykarmienie bydła własnego, tudzież bydła należącego do oficyalistów i czeladzi.

Ad b) i c) Oznaczenie tych ilości maksymalnych nastąpi w osobnem rozporządzeniu.

§ 4. Przechowywanie.

Producenci są obowiązani do odpowiedniego przechowania ziemiopłodów. O ile producent tego sam uskutecznić nie może, wykona to Komenda obwodowa na koszt i niebezpieczeństwo producenta.

Zboże i t. p. ukryte lub widocznie nieodpowiednio przechowane zostanie skonfiskowane bez odszkodowania.

§ 5. Przymus omłotu.

Producent jest obowiązany zboże jaknajprędzej wymłócić. Komenda obwodowa może w tym celu wyznaczyć pewien termin, a po upływie tego terminu w razie niewykonania zarządzić omłot na koszt i ryzyko producenta, przyczem mogą być użyte zabudowania i narzędzia jego warsztatu gospodarczego.

§ 6. Obowiązek odstawy.

Producentom wyznaczy się pewne minimum (kontygenty), które oni będą obowiązani w ściśle oznaczonym terminie odstawić dla c. i k. Zarządu wojskowego. Kontygentu tego użyje się w pierwszym rzędzie na pokrycie zapotrzebowania miast Dąbrowy,

Piotrkowa, Kielc, Radomia i Lublina, jakoteż centr przemysłowych w obwodach dąbrowskim, olkuskim, końskim i opatowskim.

W razie niedostawienia lnb niedotrzymania terminu dostawy będzie nałożona grzywny w wysokości 30 koron za każde 100 kg. niedostarczonej kontygentowanej ilości; grzywna ta będzie ściągnięta w gotówce, a w razie niemożności uiszczenia, w naturze. Zapłata grzywny nie uwalnia od obowiązku dostawy.

Wójtowie i sołtysi mają czuwać nad całkowitem i terminowem odstawieniem kontygentu; zaniedbanie tego obowiązku będzie karane po myśl § 12. tego rozpcrządzenia.

Wysokość kontygentów będzie później podaną do wiadomości.

Dostawy uskutecznione przed oznaczeniem kontygentów zostaną przyjęte do magazynów za piśmiennem potwierdzeniem na rachunek kontygentu.

Gospodarstwa drobne (poniżej 4 morgów) zwalnia się od obowiązku dostawy.

§ 7. Użycie ekskontygentu.

Nadwyżki pozostałe po pokryciu zapotrzebowania własnego (3.) i kontygenty (§ 6.) (ekskontyngent) pozostawia się dla wyżywienia ludności nierolnej danego obwodu, z wyjątkiem miast i centr przemysłowych, wymienionych w § 6., których zaopatrzenie będzie uregulowane osobnem rozporządzeniem.

§ 8. Ceny.

Za odstawione płody ustanawia się następujące ceny:

za 100 kg.	pszenicy	34 k.	za 100 kg.	owsa	30 kor.
„	żyta	29 „	„	mieszanki . .	27 „
„	jęczmienia browarnianego	32 „	„	hreczki . . .	36 „
„	pastewnego . . .	27 „	„	prosa	36 „

Należytość za odebrane produkty wypłaci Zarząd wojskowy w gotówce.

§ 9. Premie.

za dostawienie do 15. listopada 1916.

Za zboże (z wyjątkiem hreczki i prosa) odstawione do 15. listopada 1916 wypłaci się oprócz ustanowionej ceny premię w wysokości 2 K. za każde 100 kg.

§ 10. Potrącenie z powodu gorszej jakości.

Ceny rozumieją się za towar dobry i suchy o jakości przeciętnej znajdującej w Jeneralnem Gubernatorstwie. Przy gorszej jakości towaru nastąpi stosunkowe obniżenie ceny.

Jakość towaru stwierdza organ odbiorczy, a w razie sporu rozstrzyga oddział rolniczy Komendy obwodowej.

§ 11. Miejsce odbioru, potrącenie za ładowanie i transport.

Ceny rozumieją się loco miejscowość, którą oznaczy Komenda obwodowa. O ile zboże z powodu wykazanej niemożności dostarczenia na miejsce przeznaczenia zostaje odebrane na miejscu produkcyi, następuje stosunkowe obniżenie ceny, a to odpowiednio do oddalenia: do 10 km. o 1 K., przy oddaleniu większem jak 10 km. o 2 K. za każde 100 kg.

§ 12. Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia względnie przepisów na podstawie tegoż wydanych będą przez Komendę obwodową karane grzywną do 5000 K. lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do wysokości 3000 koron.

§ 13. Termin wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. sierpnia 1916.

E. Nr. 12191. 144.

Obwieszczenie

o uregulowaniu zużycia zboża i wyrobów młynarskich.

C. i k. wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo wydało pod F. Nr. 55095/16 na podstawie rozp. Naczelnego Wodza Armii z dnia 11./VI. 1916 dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61 celem uregulowania zużycia zboża i wyrobów młynarskich oraz aprowizacyi ludności następujące zarządzenia:

§ 1. Jako maksymalną ilość zboża, która użytą być może przez ludność wyznacza się:

a) Dla producentów, ich rodzin domowników i czeladzi 400 gramów (1 funt ros.) zboża na dzień i głowę.

b) Dla nieproducentów 250 gramów (5/8 funta ros.=20 łutów) zboża na dzień i głowę.

c) C. i k. Gubernia zastrzega sobie prawo wydania na wniosek odnośnych c. i k. Komend norm wyjątkowych dla zakładów leczniczych i dobroczynnych, dla ciężko pracujących robotników i t. p.

d) Na wyżywienie inwentarza można użyć najwyżej 1 kg. owsa i 1 kg. jęczmienia na konia lub buhaja rozpłodowego.

§ 2. Zaopatrzenie ludności w zboże i uregulowanie zużycia zboża i wyrobów młynarskich do aprowizacyi powierza się powiatowym względnie miejskim Komitetom ratunkowym.

Komitety te odpowiadają za należyte przeprowadzenie aprowizacyi. Mają się one postarać o dostateczne środki pieniężne potrzebne do zakupna zboża i odpowiednie magazyny do przechowania tegoż. Zaznacza się, że zapasy zakupione przez Komitety ratunkowe nie mogą być przechowywane razem ze zapasami Zarządu wojskowego.

§ 3. Zboże potrzebne do aprowizacyi nabywać będzie:

a) Dla ludności mieszkającej we wielkich miastach i ogniskach przemysłowych a mianowicie w miastach: Dąbrowie, Kielcach, Lublinie, Noworadomsku, Piotrkowie i Radomiu i w ogniskach przemysłowych w powiatach: Dąbrowa, Olkusz, Końsk i Opatów Zarząd wojskowy, który z wyznaczonego kontyngentu dostarczy odpowiedniej ilości zboża Komitetowi ratunkowemu do rozdziału.

b) Dla ludności miasteczek i miejsc targowych nabywać będzie zboże Komitet ratunkowy (aprowizacyjny), któremu Komenda obwodowa na wniosek powiatowej Rady rolniczej wyznaczy z ekskontyngentu odpowiednią ilość zboża i nakaże producentom oddania tegoż.

Odbiór tych ilości zboża następować będzie z reguły u producenta po cenach unormowanych w § 8—11 rozporządzenia Nr. W. A. 51483/16.

Producenci obowiązani są oddać w stosownym czasie odpowiednią ilość zboża, wyznaczoną przez Komendę na cele aprowizacyi; odmowa sprzedaży tego zboża podlega tymsamym karom, co niedostarczenie kontyngentu dla Zarządu wojskowego.

Komenda ma wspierać Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) przy nabyciu zboża przeznaczonego do aprowizacyi i w razie potrzeby użyczyć mu swej egzekutywy.

c) Ludność nierolnicza, mieszkająca na wsi, nabywać będzie zboża wprost u producentów na podstawie upoważnienia do kupna wydanego przez Komitet ratunkowy.

Ludności nierolniczej zabronionem jest nabywanie i przechowywanie zapasów zboża na dłuższy przeciąg czasu niż na dwa miesiące. Większe zapasy zboża znalezione u ludzi nie będących producentami zostaną skonfiskowane.

§ 4. Przepisy dotyczące mlewa dla konsumpcyi prywatnej.

Wymielać wolno wyłącznie następujące rodzaje mąki:

mąka żytnia normalna (80 % mąki, 16 % otrąb, 4 % na rozkurz)
„ żytnia razowa (96 % mąki, 4 % rozkurz)
„ pszenna normalna (80 % mąki, 16 % otrąb, 4 % na rozkurz)
„ pszenna wyborowa lub grysik pszenny (I wyciąg—15 %)
„ pszenna chlebowa (II wyciąg 65 %), mąka pszenna razowa
„ jęczmienna normalna (70 %) krupy lub kasza jęczmienna (68 %).

Młynom wolno przyjmować do mielenia tylko zboże należące do Komitetu lub do ludności wiejskiej i przemielać je na mąkę jednego z powyżej przepisanych typów.

Jako wynagrodzenie za mielenie młynarze mogą policzać najwyżej 2 K. za mielenie 100 kg. zboża na mąkę razową względnie 3 K. za mielenie na mąkę innego typu. O ile zakupno zboża powierzone zostanie przez Komitet młynowi, może mu być zatem przyznane jeszcze osobne wynagrodzenie w kwocie 50 h. od 100 kg.

Każdy młynarz obowiązany jest prowadzić dokładną księgę, zawierającą wykaz właścicieli zboża przyjętego do zmielenia, rodzaj i ilość tegoż, oraz rodzaj i ilość mąki uzyskanej z tego zboża.

Komenda uprawniona jest do czasowego zamknięcia młynów, które nie zachowują powyższych przepisów.

§ 5. Ceny mąki.

Jako cenę podstawową za 100 kg. mąki loko młyn bez worka ustanawia się:

za mąkę żytnią normal. (80 %)	K. 39.—	za mąkę pszen. chlec. (65%-II.wyciąg	K 38.
„ „ „ razową (96 %)	„ 35.—	„ „ „ razową (96 %) . . .	„ 40.
„ „ pszenną normal. (80 %)	„ 45.50	„ „ jęczmienną normal. (70 %)	„ 44.
„ „ „ wybor. (15 %-I. wyciąg) lub grysik pszenny .	„ 80.—	„ krupy lub kaszę jęczmien. (68 %)	„ 46.
		„ otręby mieszane	„ 18.

Do obliczenia powyższych cen przyjętym zostało wynagrodzenie za mielenie w kwocie 2 K. przy mące razowej, 3 K. przy innych rodzajach mąki, oraz dodatek manipulacyjny w kwocie 50 h. od 100 kg. zboże.

Ceny te podwyższają się o rzeczywiste koszta transportu powstałe z przewiezienia zboża z miejsca produkcyi do młyna i przewiezienia mąki z młyna do miejsca zużycia tejże. Jako wynagrodzenie za transport liczyć należy 10 h. za 1 km. i 100 kg. zboża lub mąki, przy złych warunkach komunikacyjnych wyjątkowo 15 h.

Procz tego może doliczać Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) do ceny tytułem kosztów ogólnych co najwyżej:

2 K. 50 h. od 100 kg. mąki względnie
2 „ — „ „ „ zboża
1 „ — „ „ otrąb

W tych kosztach ogólnych mieści się już należytość za wypożyczenie worka.

Zarobek przy drobnej sprzedaży może wynosić najwyżej 2 hal. na funcie (5 hal. na kilogramie).

§. 6 Rozdział wyrobów młynarskich, względnie ziarna dla koni mają Komitety ratunkowe (aprowizacyjne) przeprowadzić zasadniczo na podstawie wykazów (kart na chleb, mąkę, ziarno na paszę). Komitety winny prowadzić dokładne listy zawierające wykazy oddanych kart, oraz dokładną rachunkowość. Księgi rachunkowe muszą być na żądanie władz przedłożone tymże do kontroli.

§ 7. Wyrób chleba.

Celem zaoszczędzania zapasów należy przy wyrobie chleba używać 10 % domieszki mąki jęczmiennej, ziemniaków lub mąki ziemniaczanej. Przy obliczaniu ceny

chleba należy przyjąć za podstawę, iż ze 100 części mąki uzyskuje się 140 części chleba, przyczem należy uwzględnić przyjęty w danej okolicy zarobek piekarza.

§ 8. Ceny mąki ustanowione w § 5, oraz ceny ustanowione dla sprzedaży mąki i chleba, obliczone na ich podstawie obowiązują do 30. listopada 1916. Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) wynien przedłożyć Komendzie obwodowej do zatwierdzenia wykaz cen mąki i chleba, zestawiony na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia a to zarówno dla sprzedaży w większych ilościach (sklepom i piekarzom) jak i dla sprzedaży detalicznej. Ten wykaz cen musi być umieszczona w każdym sklepie sprzedaży mąki i chleba i Komitet winien dopilnować surowego przestrzegania cen przepisanych tym wykazem. Wobec nierównych kosztów transportu mogą być ceny mąki i chleba w różnych miejscach tegosamego powiatu różne.

§ 9. Spożytkowanie otrąb.

Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) dysponuje otrębami, uzyskanemi przy zmieleniu zboża przeznaczonego na aprowizacyę z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie dostarczających zboże do aprowizacyi. Otręby te winien sprzedawać jako paszę dla inwentarza, będącego własnością ludności, którą Komitet ma zaopatrywać, albo też rolnikom danego powiatu.

E. Nr. 11307. 145.

Organizacya Rady obwodowej przy Oddziale rolniczym Komendy obwodowej w Biłgoraju.

Na mocy rozporządzenia c. i k. Jen. Gubernatorstwa W. A. Nr. 56146 z dnia 31. lipca 1916. stwarza się przy Oddziale rolniczym Komendy obwodowej Radę obwodową, która powołaną jest do współudziału przy rozdziale kontygentu zbożowego.

Członkami Rady mianuje się w porozumieniu z Obwodowym Komitetem ratunkowym:

1) Z wielkiej własności:
Roszkowskiego Leona z Majdanu księżpolskiego,
Stoboya Tadeusza z Naklika
Kopcia Tadeusza z Obszy
Sawickiego Wincentego z Szyszkowa,

2) Z mniejszych posiadłości:
Hułasa Józefa z Biszczy
Dziwurę Stefana z Aleksandrowa,

3) Z miast:
c. i k. nadporucznika Michała Mazurkiewicza, komisarza rządowego miasta Biłgoraja,
Majewskiego Józefa z Tarnogrodu.

Sekretarzem Rady rolniczej do załatwiania spraw bieżących mianuje się słuchacza filozofii Sołdrowskiego Jana.

E. Nr. 11455/1 146.

Zasiłki dla członków rodzin cywilnych robotników i cywilnych woźniców obozowych.

I. Naczelna Komenda Armii zarządziła wypłacanie zasiłków członkom rodzin powołanych do robót publicznych, przynależnych państwowo do Królestwa polskiego, robotników zatrudnionych w obrębie działania 1. 2. i 4. armii, we wysokości zasiłków przyznanych członkom rodzin żołnierzy pełniących służbę w armii rosyjskiej. Zarządzenie to na razie nie odnosi się do oddziałów robotniczych zatrudnionych w obrębie wojsk. Jen. Gubernatorstwa w Lublinie z uwagi, że obecnie jest w toku przeprowadzenie zasadniczych zmian organizacyi tych oddziałów robotniczych, przyczem równocześnie

zostanie rozwiązaną sprawa zaopatrzenia członków rodzin tych robotników. Rozporządzenie powyższe podaje się do powszechnej wiadomości z uwagą, że Wojskowe Generał Gubernatorstwo dążyć będzie wszelkimi stojącymi do dyspozycyi środkami do łagodzenia nieuniknionych uciążliwości tego przymusu roboczego jak długo tenże trwał będzie, aż do wprowadzenia nowo planowanej organizacyi; z drugiej strony jednakże liczy z całą pewnością na to, że w błąd wprowadzona ludność przestanie już raz wierzyć w bezmyślne pogłoski co do tych oddziałów robotniczych, jak na przykład o używaniu robotników cywilnych do służby wojennej i t. p.

II. Naczelna Komenda Armii zarządziła także wypłacanie zasiłków dla członków rodzin wozniców obozowych, pochodzących z obszaru wojskowego Jenerał Gubernatorstwa i zatrudnionych w którejkolwiek armii w polu.

Zasadniczym warunkiem przyznania tych zasiłków jest całkiem niewątpliwe bez zarzutu polityczne zachowanie się i dowód zapotrzebowania spowodowanego brakiem prywatnych dochodów, z których mogłyby być opędzane koszta wyżywienia. Te zasiłki ustalone zostały na 40 h. na osobę i dzień, na każdego we wspólnem gospodarstwie domowem żyjącego członka rodziny w wieku od 5 ląt wyżej a na 20 hal. na każdego członka rodziny w wieku poniżej 5 lat, w końcu na 40 h. dziennie dla samotnej osoby.

Ogólna suma poborów wszystkich członków rodziny we wspólnem gospodarstwie rodzinnem żyjących nie może przekroczyć kwoty 30 koron miesięcznie. Prawo do pobierania tych zasiłków musi być stwierdzone przez odnośną gminę pod osobistą odpowiedzialnością naczelnika gminy.

Zasiłki te będą asygnowane za czas od 1./5. 1916.

Wzywa się Urzędy gminne by powyższe zarządzenie ogłosiły w sposób w gminie praktykowany.

Ad. Res. Nr. 669/16.

147.

Obwieszczenie

w sprawie użycia mieszkańców okupowanego obszaru do prowizorycznej służby przy straży skarbowej.

Rozporządzeniem M. V. Nr. 37839/P. ex. 1916 zezwoliła c. i k. Naczelna Komenda Armii na użycie dalszych dobrowolnie zgłaszających się cywilnych mieszkańców okupowanego obszaru do służby przy straży skarbowej.

Dla odziania tychże wyda się z zapasów mundurowych c. i k. Zarządu wojskowego dla każdego 1 płaszcz, 1 bluzę, 1 spodnie, 1 czapkę i parę obuwia.

Dalsze utrzymanie tegoż odzienia pokrywać się będzie musiało z dziennego wynagrodzenia.

C. i k. Zarząd wojskowy zamierza zatem przyjąć dalszych 400 ochotników z obszaru okupowanego w Polsce do służby pomocniczej straży skarbowej, po poprzedniem wyszkoleniu przy c. i k. Komendy straży skarbowej w Lublinie.

Warunki przyjęcia prócz fizycznej zdolności są następujące:

1. Zupełne władanie językiem polskim tak w mowie jak i w piśmie, (Zgłaszający się ochotnicy, którzy władają językiem niemieckim w mowie i w piśmie będą w pierwszej linii uwzględnieni).
2. Odpowiednia inteligencya i stopień wykształcenia.
3. Dotychczasowe zachowanie się bez zarzutu.
4. Wiek od 18 do najwyżej 35 roku życia, w końcu
5. Posiadanie bielizny i ciepłego koca (deki) do nakrycia się.

Małoletni winni wykazywać się zezwoleniem pisemnem swych rodziców względnie opiekuna, potwierdzonem przez Urząd gminny.

Przyjęci do służby ochotnicy otrzymają dzienne wynagrodzenie w wysokości 5 koron. Przyznane dzienne wynagrodzenie wypłacać będzie c. i k. Komenda straży

skarbowej w Lublinie, dostarczy mieszkania oraz odpowiedniego wiktu po cenie umiarkowanej, które opłacać należy z otrzymanego wynagrodzenia dziennego.

Przyjęci do służby straży skarbowej ochotnicy, podlegać będą dyscyplinie władz wojskowych. Niespełniający należycie swych obowiązków będą prócz wydalenia ze służby karani według wojskowej ustawy karnej.

W końcu zauważa się, że ochotnicy, którzy zgłosili wstąpienie do legionów polskich, nie mogą być przyjęci na ochotników do straży skarbowej.

Kompetenci reflektujący na tę posadę mają się zgłaszać osobiście w c. i k. Komendzie obwodowej w Biłgoraju w biurze Referenta spraw skarbowych najpóźniej do 15. października b. r. i przedłożyć wymagane dokumenta, metrykę urodzenia, świadectwa szkolne, świadectwo moralności i poświadczenie lekarza co do stanu zdrowia.

Res. Nr. 676/V.

148.

Ostrzeżenie.

Z ucieczką jeńców wojennych połączone jest wielkie niebezpieczeństwo oraz szkoda dla własnej armii.

Kto pomaga jeńcom w ucieczce i jest świadom tejże szkody, dopuszcza się zbrodni przeciw sile zbrojnej Państwa w myśl § 327 W. U. K.

Zbrodnia ta podlega osądzeniu przez Sądy doraźne i jest w temże postępowaniu

KARANA ŚMIERCIĄ PRZEZ POWIESZENIE.

Wobec tego ostrzega się wszystkich pod zagrożeniem powyższych następstw ustawowych, by nie dawali u siebie mieszkania jeńcom wojennym, jak niemniej, ponieważ jeńcy i szpiedzy przeważnie posługują się ubraniem cywilnem, by osób obcych nie mieszkających stale w odnośnej miejscowości nie przyjmowali w gościnę bez zezwolenia lub bez doniesienia o tem władzy wojskowej lub miejscowej; nadto aby takim osobom nie dawali wiktu oraz przez wskazanie drogi, przebieranie lub w jakibądź inny sposób nie pomagali im przy ucieczce.

C. i k. Najwyższa Komenda armii.

E. Nr. 12471.

149.

Ogłoszenie.

W jednej z fabryk w Austryi znajdą zdolne i obznajomione z robotą ręczną pracownice korzystne zajęcie.

Zapłata dzienna wynosi około 5 K. za 10-godzinną pracę; w razie zadowolniającej pracy może być ta kwota odpowiednio podwyższoną. Pomieszczenie nastąpi w barakach dla kobiet, a wikt otrzyma każda na miejscu we wspólnej kuchni za opłatą 1 korony dziennie.

Wszystkie robotnice będą przez pracodawcę ubezpieczone od choroby lub wypadku.

Zgłoszenia przyjmuje Urząd pośrednictwa pracy przy Komendzie obwodowej w Biłgoraju (referent handlowy) tamże można zasięgnąć także bliższych informacyi w sprawie jazdy do Austryi w powyższym celu.

Res. Nr. 690/V.

150.

Obwieszczenie.

Na mocy rozporządzenia Naczelnej Komendy armii K. Nr. 11000 z r. 1916 zabrania się podróżującym w głąb monarchii austr.-węg., do okupacyjnych terenów niemieckich, jakoteż do państw neutralnych, przewożenia ze sobą pism, druków, planów,

fotografii, film fotograficznych i t. d. Pprzedmioty te wolno tylko drogą pocztową przesyłać.

Graniczne organy kontrolne otrzymały polecenie, wymienione powyżej przedmioty konfiskować i postępować z niemi w myśl specyalnie w tym przedmiocie wydanych przepisów.

151.

Paszporty do podróży i karty tożsamości osoby.

Wskutek rozporządzenia Wojsk. Jen. Gubernatorstwa w Lublinie N. A. Nr. 51346 z 28. sierpnia 1916 podaje się do publicznej wiadomości, że paszporty do podróży i karty identyczności mogą być wystawione tylko na podstawie **pisemnie** wniesionych podań lub protokolarnych zgłoszeń (przypomnienie urzędowe) i że odnośne podania (zgłoszenia protokolarne) **są wolne od stempla**.

E. Nr. 12371.

152.

Ogłoszenie.

Podania o pozwolenie na przywóz towarów z Austryi do obszaru okupowanego względnie wywóz z obszaru okupowanego do Austryi, mimo licznych obwieszczeń i pouczeń, jeszcze ciągle wpływają do wszystkich możliwych władz i urzędów, przez co traci się przegląd i kontrolę nad ruchem towarów między krajem okupowanym a Austryą.

Podaje się przeto jeszcze raz do publicznej wiadomości i ścisłego przestrzegania, że podania o pozwolenia na wywóz towarów z Austryi do obszaru okupowanego wnosić należy tylko do c. i k. Biura wywiadowczego w Rzeszowie (z końcem września w Lublinie) za poprzedniem potwierdzeniem przez c. i k. Komendę obwodową, zaś podania o wywóz towarów z obszaru okupowanego do Austryi tylko do c. i k. Centrali dla obrotu towarami w Krakowie Długa 1.

Res. Nr. 559.

153.

Zajęcie dzwonów.

W najbliższym czasie nastąpi na podstawie rozkazu Nacz. Komendy Armii z dnia 16. czerwca b. r. M. O. Nr. 17905 zdjęcie i zabranie dzwonów kościelnych.

Pozostawi się jedynie dzwony o historycznej wartości i sygnaturki.

N. s. 182/16

154.

Wyroki.

1.

Wyrokiem Sądu Pokoju w Biłgoraju z dnia 18. lipca 1916 U. 179/16 został Józef Chodacznik z Tarnogrodu zasądzony na grzywnę w kwocie 30 Koron za przekroczenie z § 1 rozporządzenia Najwyższego Wodza Armii z dnia 15/9 1915 popełnione przez to, że za 1 l. piwa pobierał 1 K. 20 h. zatem kwotę wyższą od taryfą maksymalną ustalonej.

N. s. 183/16

2.

Wyrokiem Sądu Pokoju w Biłgoraju z dnia 1 sierpnia 1916 U. 188/16 zostali skazani Józef Fedec i Kazimierz Szpinda z Krzeszowa na grzywnę po 10 Koron i na karę aresztu po 2 dni za przekr. z § 1 rozp. Najw. Wodza Armii z dnia 15/9 1915

przez to popełnione, że w dwóch wypadkach sprzedali słoninę po cenach wyższych jak w taryfie maksymalnej oznaczonych.

3.

Odnośnie do pisma c. i k. Dyrekcyi budowy wojskowych kolei Major Pühringer Urząd pocztowy Bełzec z 31/8. 1916 E. Nr. 184/19/Adj. podaje się następujący wyrok do publicznej wiadomości:

MG. K. Nr. 284 Rosyjski poddany Iwan Kicia rolnik z Bilczy ad Poryck wyrokiem Sądu Kw. Oddz. 14 z 23. lipca 1916 za zbrodnię przeciwko sile zbrojnej państwa w drodze sądowo-doraźnego postępowania zasądzony został na karę śmierci przez powieszenie, ponieważ tenże zbiegłym uzbrojonym jeńcom wojennym użyczał schronienia i żywności i jednego z nich ostrzegł o przybyciu żandarma i przez to umożliwił jeńcowi zamach morderczy na tego żandarma. Kara śmierci na Iwanie Kici została wykonaną dnia 24. lipca 1916 w Porycku.

Pühringer Major m. p.

u. k. Kreiskommando Bilgoraj

C. i k. Komendant obwodu
Karol Roller
pułkownik m. p.

Druk. Kaminera w Biłgoraju.